

8. ZÁVĚR

O vazbě se říká, že je „nutným zlem trestního řízení“. V praxi se jí nevyhneme a součástí trestního řízení bude vždy. Musíme ale pokaždé dbát na důsledné dodržování zákona, který poskytuje záruku proti porušování lidských práv. Vazba musí být užívána jako krajní a výjimečné opatření, pokud se ostatní opatření jeví jako nedostatečná.

Pozitivně lze hodnotit věcný záměr zákona o trestním řízení soudním, který se drží výše uvedených zásad a navíc je ještě prohlubuje např. tím, že o dalším trvání vazby bude rozhodovat vždy soud (s výjimkou propuštění obviněného z vazby na svobodu, což může učinit státní zástupce). Výrazným krokem dopředu by měla být změna v řízení o vazbě, po které volali především právníci z praxe. Zákonná úprava o řízení bude jednodušší, zároveň bude odstraněno současné duplicitní rozhodování. Autoři věcného záměru při jeho tvorbě vzali v úvahu jak poznatky z aplikační praxe, tak judikaturu Ústavního soudu ČR i Evropského soudu pro lidská práva.

Ve své diplomové práci jsem se pokusila podat ucelený výklad zákonné úpravy vazby a vazebního řízení, upozornit především na tenkou hranici mezi aplikací vazby, která splňuje zákonné podmínky a aplikací vazby, která již tyto podmínky porušuje, a stává se tak výrazným zásahem do lidských práv. Materie vazby je velmi široká, proto jsem se mohla věnovat jen základním otázkám, i když vazba by si zajisté zasloužila hlubší pohled. V mé diplomové práci tak nezbylo místo na vazbu mimo rámec trestního řízení (např. vydávací vazba, vyhošťování vazba) nebo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě. Čerpala jsem jak z odborných publikací a článků, tak judikatury Ústavního soudu, Nejvyššího soudu a Evropského soudu

pro lidská práva. Snažila jsem poukázat na některé problémy praxe. V závěru se zabývám vazebním právem de lege ferenda.